

ת"פ 37299/04/15 - מדינת ישראל נגד אורטל דוידוב

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 37299-04-15 מדינת ישראל - לשכת תביעות
שלוחת רמלה נ' דוידוב

בפני
בעניין: כבוד השופט הישאר אבו שחאדה
מדינת ישראל באמצעות לשכת התביעות-
שלוחת רמלה ע"י עוה"ד רעות זוסמן

המאשימה

נגד

אורטל דוידוב ע"י עוה"ד אנדריי ורשצ'גין

הנאשמים

גזר דין

א. כתב האישום המתוקן וההסדר שבין הצדדים

1. כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשמת תוקן בהסכמה ביום 7.9.2016 והיא הודתה בעובדותיו והורשעה בעבירות שמופיעות בו. הצדדים הסכימו שיתקבל תסקיר מטעם שירות המבחן וההגנה תהיה רשאית לבקש לבטל את ההרשעה ובעוד שהמאשימה תעתור להשאר ההרשעה על כנה ותטען שיש להשית על הנאשמת עונש מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות. כמו כן, סוכם בין הצדדים שבכל מקרה הנאשמת תחויב בתשלום פיצוי למתלוננים, כך שלמתלוננת אסתר אהרונוב סכום הפיצוי יהיה 3,500 ₪ ואילו לשלושת המתלוננים האחרים סכום הפיצוי יהיה 1,500 ₪ לכל אחד. כמו כן, סוכם שהפיצוי לכל מתלונן ישולם בשני תשלומים.

2. כתב האישום המתוקן כולל בתוכו חלק כללי ועוד שישה אישומים, כאשר שלושה אישומים מתוך כתב האישום המקורי נמחקו במסגרת ההסדר. האישומים שנותרו הם אישומים 1, 3, 4, 5 ו-6. אעמוד להלן על עובדות החלק הכללי ועל עובדות האישומים האמורים שנותרו בכתב האישום המתוקן.

א.1 החלק הכללי

3. הנאשמת התחזתה לאדם פרי דמיונה, אותו כינתה "רוני יצחקוב" (להלן: **הזהות הבדויה**). הנאשמת, בשימושה בזהות הבדויה, הטרידה ואיימה על המתלוננת (להלן: **המתלוננת 1**). הקשר בין הנאשמת בזהותה הבדויה ובין המתלוננת 1 החל בשנת 2012 ונמשך עד שנת 2014. תחילה, ניהלה הנאשמת

מערכת יחסים וירטואלית וטלפונית עם המתלוננת 1, באמצעות שימוש בזהות הבדיה, ומשביקשה המתלוננת 1 לנתק את הקשר עם זהותה הבדיה של הנאשמת, החלה הנאשמת במסכת שלמה של הטרדות, איומים ומסירת ידיעה כוזבת, כפי שיפורט בהמשך, כלפי המתלוננת 1 וכלפי מקורביה. הנאשמת שלחה במספר הזדמנויות במועדים שונים, פרחים ואוכל לעבודתה של המתלוננת 1 בצירוף מכתבים כדי לשכנעה כי הזהות הבדיה אמיתית.

2.א. האישום הראשון

4. הנאשמת יצרה חשבון באתר "פייסבוק" על שם הזהות הבדיה וקראה לזהות הבדיה Roni Izhakov New. בין התאריכים 22.11.2013 ל-14.12.2013, הטרידה הנאשמת את המתלוננת 1 בכך ששלחה לה 20 הודעות בשם הזהות הבדיה וזאת כדי להקניטה.

5. באותן נסיבות, ביום 24.1.2013 בשעה 22:57 איימה הנאשמת על המתלוננת 1 בכך שכתבה לה, וזאת לאחר שהמתלוננת 1 התעלמה מהודעותיה הרבות, **"לפני שאני אמחק אותך יתמועה אני יראה לך מי אני... גועל נפש כבר כולם מדברים עליך, זונה"** (השגיאות במקור - ה'א'ש').

6. בעקבות הודאתה של הנאשמת בעובדות האישום הראשון היא הורשעה בביצוען של העבירות הבאות: הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב - 1982 (להלן: **חוק התקשורת**) וכן איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

3.א. האישום השלישי

7. בחודש אוקטובר 2013 ובתקופה של חצי שנה לערך, הטרידה הנאשמת באמצעות אתר "פייסבוק" את המתלונן (להלן: **המתלונן 2**), שהיה באותה עת בן זוגה של המתלוננת 1 וזאת באמצעות אתר "פייסבוק" על מנת לגרום לו לחרדה ולהקניטו.

8. הנאשמת פרסמה הודעות באתר "פייסבוק" עם תמונתו של המתלונן 2 ושם השמיצה אותו. כמו כן, ביום 24.11.2013 איימה הנאשמת על המתלונן 2, בפגיעה בו שלא כדין, בכך שכתבה לו: **"יש עליך מעקב, גם בפלאפון וכל דבר ששייך אליך, אם אתה לא תשמור על הפה שלך יהיה לך חבל ואני לא מרחם עליך חתיכת זין!!"** (השגיאות במקור - ה'א'ש') וזאת כדי להפחידו ולהקניטו.

9. בעקבות הודאתה של הנאשמת בעובדות האישום השלישי היא הורשעה בביצוען של העבירות הבאות: הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת וכן איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

- 4.א. האישום הרביעי
10. בין 12.12.2013 ליום 2.1.2014 שלחה הנאשמת למתלון נוסף (להלן: **המתלון 3**) מספר רב של הודעות כתובות מטלפון נייד כדי להקניטו ולגרור לו לחרדה.
11. בנסיבות אלה, ביום 22.12.2013 איימה הנאשמת על המתלון 3 בכך שכתבה לו **"אני יבואו לשבעה שלך השבוע ימזדיין גם את החברה שלך נטריד את אילניתוש"** (השגיאות במקור - ה'א'ש').
12. עוד איימה הנאשמת על המתלון 3 בהודעה בכך שכתבה לו: **"עד [שהמתלוננת 1 והמתלון 2] לא יפרדו אני לא עוזב אותכם ותאמין לי הכל משמיים..."**.
13. בעקבות הודאתה של הנאשמת בעובדות האישום הרביעי היא הורשעה בביצוען של העבירות הבאות: הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת ושתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
- 5.א. האישום החמישי
14. בין התאריכים 27.2.2014 ל-22.7.2014 הטרידה הנאשמת באמצעות 54 הודעות כתובות את אמו של המתלון 2 (להלן: המתלוננת 4), כדי ליצור בה חרדה ולהקניטה. תוכן ההודעות היה בוטה בעל אופי מיני מובהק בכך שביום 16.4.2014 כתבה הנאשמת למתלוננת 4 **"[רישום מעוות לשמה של המתלוננת 4], אני רוצה לזיין אותך היום יש לי קונדום טוב... מה את אומרת בייבי?"**.
15. ביום 26.4.2014 איימה הנאשמת על המתלוננת 4 בפגיעה שלא כדין בבנה, המתלון 2, בכך שכתבה: **"אני אשב על הבן שלך בית סוהר, אבל ירצח אותו!! מבטיח לך ימרר לו את החיים... שיעזב את הבחורה! בת זונה"** (השגיאות במקור - ה'א'ש'), כל זאת כדי להפחידה ולהקניטה.
16. ביום 5.6.2014 איימה הנאשמת על המתלוננת 4 בפגיעה שלא כדין במשפחתה בכך שכתבה: **"[שמה הפרטי של המתלוננת 4 עם תוספת של שם משפחה], אני איתכם לא סיימתי אני אשורף את המשפחה שלכם! אחד אחד בני זונות!"**.
17. בעקבות הודאתה של הנאשמת בעובדות האישום החמישי היא הורשעה בביצוען של העבירות הבאות: הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת ושתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

א.6 האישום השישי

18. ביום 23.7.2014 בתחנת משטרת רמלה, מסרה הנאשמת לשוטר הודעה כוזבת בידעה שהיא כוזבת, לפיה אדם בשם "רוני יצחקוב" מאיים עליה.
19. הנאשמת מסרה לשוטר תיאור של הזהות הבדויה בשם "רוני יצחקוב" ואת מקום מגוריו, הכל פרי דמיונה, וטענה כי ביכולתה לזהותו. כמו כן, הנאשמת הציגה לשוטר הודעות בעלות תוכן מאיים, אותן כתבה בעצמה ושלחה לעצמה.
20. בעקבות הודאתה של הנאשמת באישום השישי היא הורשעה בביצוע עבירה של מסירת ידעה כוזבת לפי סעיף 243 רישא לחוק העונשין.

א.7 האישום השמיני

21. בין התאריכים 27.5.2014 ועד 13.7.2014 איימה הנאשמת על המתלונן 2 בפגיעה שלא כדין בחייו, בגופו, ברכושו ובשמו הטוב וכן בפגיעה באמו, המתלוננת 2, באביו ובסבתו, וזאת כדי להפחידו ולהקניטו.
22. ביום 27.5.14 הנאשמת כתבה למתלונן 2 הודעה כתובה למנוי הטלפון שלו ובו תוכן מאיים, כדלקמן: **"אני ארמוס אותך. אני ירצח אותך למוות לא חסר דרכים בן זונה. ההורים שלה עוד יכירו אותך באמת... חלאה... פרסום בעיתון תתכונן בן זונה, את [שמה של המתלוננת 2] יפתו חתחת יא שמוק... הסבתא שלך [שמה של סבתו של המתלונן 2] גם אותה ירצחו ואת המקום של אבא שלך מאפיה לאט לאט..."** (השגיאות במקור, ה'א'ש').
23. ביום 13.7.2014 איימה הנאשמת על המתלונן 2 בכך שכתבה לו **"רקטה על הבית שלך תיפול יא מזדיין בתחת תמות!"**.
24. בעקבות הודאתה של הנאשמת באישום השמיני היא הורשעה בביצוען של העבירות הבאות: שתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ב. תסקיר שירות המבחן

25. התקבלו שני תסקירים מטעם שירות המבחן מיום 8.3.2017 ומיום 30.8.2017 ואשר להלן עיקריהם:

- א. בין הנאשמת לבין המתלוננת 1 שררו בעבר יחסי חברות קרובה וזאת על רקע כך ששתיהן למדו באותו בית ספר תיכון ומשפחותיהן התגוררו בסמיכות. לימים, חברות זו החמיצה, כאשר הנאשמת טוענת שהמתלוננת 1 ובן זוגה המתלונן 2 העליבו את הנאשמת באמירות משפילות ומבזות במספר הזדמנויות. בתגובה לכך, הנאשמת ביצעה את העבירות מושא כתב האישום כפעולות נקם שמקורן בתסכול תוך פיתוח תחושת קורבנות שמקורה בחשיבה מעוותת.
- ב. הנאשמת כיום בת 24 שנים, כאשר האירועים מושא כתב האישום התרחשו בהיותה בת 20 שנים. במהלך ארבע השנים שחלפו, הנאשמת סיימה לימודי תואר ראשון בניהול מערכות מידע במכללה האקדמית לישראל ברמת גן, סיימה שירות לאומי ומתנדבת בפעילויות חברתיות רבות.
- ג. הנאשמת השתתפה בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן שמיועדת לנשים עוברות חוק. בין מטרותיה של הקבוצה הטיפולית, הקניית כלים ליצירת וניהול קשרים בין אישיים, זוגיים וחברתיים, תקינים ובריאים וכן הקניית כלים להתמודדות עם מצבי לחץ ומצוקה.
- ד. שירות המבחן התרשם שהנאשמת נוטלת אחריות על מעשיה, מביעה חרטה כנה ומכירה בפסול שבהתנהלותה והצליחה לזהות את גורמי הסיכון שעלולים להביאה לביצוע עבירות דומות בעתיד.
- ה. באוקטובר 2017, הנאשמת החלה בלימודי תואר שני. מאז שנת 2014 ועד היום הנאשמת עובדת בחברה הנותנת שירותי מערכות מידע למשרד החינוך. הנאשמת הביעה חשש שהרשעתה בדין תפגע בלימודיה, בעבודתה הנוכחית ובסיכויי הקידום שלה בעתיד במישור התעסוקתי.
- ו. לסיכום, שירות המבחן המליץ לבטל את ההרשעה, להטיל על הנאשמת צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות.

טענות הצדדים בתמצית

ג.

26. המאשימה טענה שלאור ריבוי המתלוננים, ריבוי העבירות שבוצעו וחומרתן ושנמשכו על פני פרק זמן משמעותי, אין מקום להורות על ביטול ההרשעה. לטענת המאשימה, על אף העובדה שהנאשמת נעדרת עבר פלילי, העונש הראוי הוא מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות ואף לתקופה המקסימלית של שישה חודשים.

27. בא כוח הנאשמת הדגיש את ההליך השיקומי שהנאשמת עברה בשירות המבחן ואת המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעה בשל החשש שמא ההרשעה תפגע בהמשך עתידה. בנוסף, הדגיש את החרטה שהביעה והחיסכון בזמן שיפוטי מעצם ההודיה בכתב האישום המתוקן ולכן גם החיסכון למתלוננים מפני העדה במשפט. לפיכך, טען שיש לאמץ את המלצות שרות המבחן.

ד. שאלת ביטול ההרשעה

1.ד. שני תנאים מצטברים לביטול ההרשעה

28. בפסיקה נקבע שבהליך הפלילי, הכלל הוא הרשעה ורק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן לסיימו באי הרשעה. כמו כן, האפשרות של אי ההרשעה שמורה למצבים שבהם מתקיימים שני תנאים מצטברים: ראשית, נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים; שנית, הנאשם הוכיח שעצם ההרשעה תגרום לו לנזק מוחשי וקונקרטי (ראו למשל רע"פ 4070/14 **פלונית נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 לפסק דינו של כבוד השופט שוהם (פורסם בנבו, 17.6.2014)).

29. במקרה שלפניי, הנאשמת איננה עומדת באף אחד משני התנאים המצטברים שכאמור רק אם מתקיימים יחדיו ניתן לשקול את ביטול ההרשעה. אעמוד כעת על כל אחד מהתנאים בנפרד.

2.ד. התנאי הראשון: חומרת העבירות ונסיבות ביצוען

30. הנני קובע כי חומרת העבירות ונסיבות ביצוען מובילות למסקנה שאין מקום לבטל את ההרשעה. מסקנה זו נובעת מהמשקל המצטבר של כל הנתונים שלהלן:

א. ריבוי העבירות של איומים: הנאשמת הורשעה בשמונה עבירות של איומים. אחת באישום הראשון, אחת באישום השלישי, שתיים באישום הרביעי, שתיים באישום החמישי ושתיים באישום השמיני. לא מדובר באירוע נקודתי וחד פעמי, אלא בסדרה של עבירות עם אמירות קשות בכל אחת מהן, החל באמירה "למחוק" את המתלוננת 1 (האישום הראשון), עובר לאמירה למתלונן 2 שיהיה לו "חבל" אם לא ישמור על פיו (האישום השלישי), אמירה למתלונן 3 שתבוא "לשבעה שלו" ושלא תעזוב אותו עד שהמתלוננים 1 ו-2 ייפרדו (האישום הרביעי), אמירות למתלוננת 4 שתרחצ את בנה המתלונן 2 אם לא יעזוב את המתלוננת 1 ושתמרר לו את החיים ובהמשך אמירה "אני אשרוף את המשפחה שלהם" (האישום החמישי), ולבסוף אמירה למתלונן 2 "אני ירצח אותך למוות" וכי "רקטה על הבית שלך תיפול" (האישום השמיני). כמו כן, בכל אחד מהאישומים, דברי האיום היו מלווים בגידופים וחרפות.

ב. ריבוי העבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק: הנאשמת הורשעה בארבע עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק. נסיבות ביצוע העבירות הן חמורות, למשל שימוש בזהות בדויה על מנת להסתיר את זהותה האמתית (החלק הכללי לכתב האישום), הטרדה של המתלונן 2 באמצעות אתר "פייסבוק" (האישום השלישי), משלוח 54 הודעות (!) כתובות למתלוננת 4 (האישום החמישי); משלוח 20 (!) הודעות למתלוננת 1 דרך אתר פייסבוק (האישום הראשון).

ג. העבירה של מסירת ידיעה כוזבת במשטרה: הנאשמת הורשעה בעבירה של מסירת ידיעה כוזבת במשטרה לפי סעיף 243 רישא לחוק העונשין (האישום השישי). אומנם מדובר בעבירה מסוג עוון עם עונש מקסימלי של שלוש שנות מאסר ולא בעבירה מסוג פשע לפי סעיף 243 סיפא, אך עדיין מדובר בעבירה חמורה שחותרת תחת עבודתה התקינה של המשטרה ופוגעת במשאב הציבורי של חקירת עבירות אמת.

ד. ריבוי המתלוננים: לא מדובר במתלונן אחד, אלא בארבעה מתלוננים שונים. הנאשמת לא הסתפקה במתלוננת 1 על מנת להכפישה, להטרידה ולאיים עליה, אלא הרחיבה את המעגל הפגיעה לבן זוגה (המתלונן 2), לאמו של בן זוגה (המתלוננת 4) ולמתלונן 3.

ה. הימשכות העבירות על פני פרק זמן ממושך: כל אחד מהמתלוננים ספג מהנאשמת עלבונות, הטרדות ואיומים על פני תקופה ממושכת. המתלוננת 1 הוטרה ואוימה באופן ישיר במשך שלושה שבועות (האישום הראשון בין 22.11.2013 ועד 14.12.2013), המתלונן 2 הוטרה ואיום במשך שישה חודשים (האישום השלישי, החל מאוקטובר 2013 ובמשך 6 חודשים שלאחריו) ושוב במשך חודש ושלושה שבועות (האישום השמיני, מיום 27.5.2014 ועד 13.7.2014), רובין במשך שבועיים (האישום הרביעי, בין 21.12.2013 ועד 2.1.2014), המתלוננת 4 במשך חמישה חודשים (האישום החמישי, בין 27.2.2014 ועד 22.7.2014).

31. המשקל המצטבר של כל הנתונים שהובאו לעיל לא מתיר מקום לספק שאין מקום לבטל את ההרשעה של הנאשמת, וזאת גם אם לטענתה ייגרם לה נזק במישור התעסוקתי והלימודי.

3.ד. התנאי השני: החובה להוכיח נזק מוחשי וקונקרטי

32. משקבעתי שהתנאי הראשון לביטול ההרשעה אינו מתקיים, מתייטר הצורך לדון בתנאי השני. עם זאת, מעבר לנדרש, על מנת שהתמונה תהיה מלאה בפני הקורא, אדון גם בתנאי השני.

33. ביום 24.10.2017 נשמעו הטיעונים לעונש של המאשימה ונשמעו גם תחילת הטיעונים לעונש מטעם ההגנה. במהלך הדיון הבהרתי את עמדתי להגנה שטיעון לעניין ביטול ההרשעה בטענה שייגרם נזק מוחשי וקונקרטי לנאשמת מעצם ההרשעה, יש להוכיח במסמכים מתאימים ואין להסתפק בהפניה

לתסקיר שירות המבחן. הדיון נדחה במיוחד על מנת לאפשר להגנה להצטייד במסמכים מתאימים שמוכיחים את טענת הנאשמת שייגרם לה נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה. הטיעונים המשלימים לעונש מטעם ההגנה נשמעו ביום 14.2.2018 והוגשו מסמכים שונים מטעם ההגנה.

34. לא שוכנעתי שהמסמכים שהוגשו מטעם ההגנה אכן מוכיחים קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי לנאשמת אם ההרשעה תמשיך לעמוד בעינה. ואבהיר:

א. אי הוכחת נזק במישור הלימודי: הנאשמת הגישה העתק של תעודה לפיה סיימה לימודי תואר ראשון בניהול מערכות מידע במכללה האקדמית לישראל ברמת גן (נ/2). לטענתה, החלה בלימודי תואר שני במכללת קריית אונו באוקטובר 2017. לא הוצג כל מסמך בפני בית המשפט שממנו ניתן ללמוד שאם יהיה לחובתה הרשעה פלילית, לא תוכל להמשיך בלימודי התואר השני הנוכחי. במילים אחרות, לא הוכח שייגרם לנאשמת נזק מוחשי וקונקרטי במישור הלימודים מעצם ההרשעה.

ב. אי הוכחת נזק לעניין העבודה הנוכחית של הנאשמת: בתסקיר שירות המבחן נאמר שהנאשמת עובדת ב"חברה" הנותנת שירותי מערכות מידע למשרד החינוך מאז שנת 2014 ועד היום (תסקיר מיום 30.8.2017, עמ' 2, שתי שורות אחרונות). הנאשמת לא הציגה לבית המשפט מסמך כלשהו שמוכיח את מהות העבודה שאותה היא מבצעת באותה "חברה". לא הובהר מה שמה של אותה חברה, לא הוצג חוזה ההעסקה של הנאשמת בחברה, וחשוב מכל, לא הוכח שקיימת הוראה ספציפית בחוזה ההעסקה שקובעת במפורש שההעסקה בחברה מותנית בהעדר קיומו של הרשעה פלילית או שהיווצרותה של הרשעה פלילית תגרום לביטול חוזה ההעסקה.

ג. אי הוכחת הנזק שייגרם לנאשמת בעבודתה מול משרד החינוך: כאמור, בתסקיר שירות המבחן נאמר שהנאשמת עובדת בחברה הנותנת שירותי מערכות מידע למשרד החינוך. לא הוצג ולו בדל ראיה שמלמד שמשרד החינוך, ביחסיו מול החברה, מתנה קבלת שירותי מערכות מידע מהחברה, דווקא מעובדים של החברה שהם נעדרים הרשעה פלילית.

ד. אי הוכחת זיקה בין הנאשמת ובין דפי המידע של המכרזים: הנאשמת הגישה דפי מידע להגשת מועמדות להשתתפות במכרזים שונים של מערכות שלטוניות שונות (נ/1). דא עקא, היא לא הסבירה מה הזיקה האישית שלה לאותם מכרזים. כך למשל, הנאשמת הגישה את דפי המידע בנוגע למכרז מיום 23.4.2017 שעניינו משרה של מנהל מחלקת אבטחת מידע וסייבר באגף המחשוב בעיריית נתניה. בעמוד הראשון לדפי המידע האמורים, תחת הכותרת "השכלה וכישורים", נאמר בתת סעיף 14 שיש צורך ל"היעדר רישום פלילי". על כן, לפי דפי המידע הובאו על מנת להראות שעל מנת להגיש מועמדות לאותה משרה יש צורך בהיעדר רישום פלילי. הנאשמת לא טענה שהיא הגישה מועמדות לאותה משרה, או שהגישה מועמדות

ומועמדותה נשקלה ונדחתה בשל התיק הפלילי הנוכחי שהתנהל כנגדה. במילים אחרות, לא מדובר בנזק מוחשי וקונקרטי, אלא נזק תיאורטי לחלוטין, קרי אם בנקודת זמן עתידית כלשהי תרצה לעזוב את עבודתה הנוכחית ותגיש מועמדות למשרה דומה בעיריית נתניה, ייתכן שההרשעה הפלילית תעמוד לה לרועץ. כידוע נזק מוחשי וקונקרטי כשמו כן הוא, היינו נזק שרלוונטי לנקודת הזמן שבה ניתן גזר הדין ולא נזק תיאורטי עתידי.

הדבר הוא נכון גם לגבי שאר דפי המידע שהגישה הנאשמת ואשר מתייחסים לתנאים להגשת מועמדות להשתתפות במכרזים אחרים: מכרז לשמש כראש היחידה לביקורת תקשוב מערכות מידע וסייבר במשרד הביטחון; מכרז לשמש מנהל תחום אבטחת מידע ברשות הביומטריה במשרד הפנים; מכרז לשירותי פיתוח ותחזוקה של תכנות ומערכות מידע במשרד מבקר המדינה; מכרז למתן שירות ייעוץ ויישום מערכות אבטחת מידע במשרד הפנים; וכן מכרז לאספקת מערכת אבטחת מידע בעיריית ראש העין.

35. כידוע, נזק תיאורטי עתידי לחוד ונזק קונקרטי ומוחשי לחוד. ברע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 1.1.2013) כבוד השופט שהם קבע את הדברים הבאים (בפסקה 8):

"בבקשה נטען כי יש לבחון את שינוי הפרקטיקה הנוהגת על פי ההלכה שנקבעה בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: הלכת כתב), ולפיה רק מי שמתקיים נזק קונקרטי - מוחשי, תישקל האפשרות להימנע מהרשעתו של נאשם. נטען, כי יש להרחיב את המבחנים הקבועים בהלכת כתב ולשכלל את קריטריון הפגיעה הקונקרטית, כך שיביא בחשבון פגיעה פוטנציאלית עתידית, בהתפתחותו של אדם צעיר בראשית חייו הבוגרים. לטענת המבקש, הרשעתו בדין תקטע, בעודה באיבה, כל סיכוי להתבססות ולרכישת השכלה מתאימה, שתאפשר לאדם לפתוח במסלול קידום וקריירה, במהלך השנים הקרובות. בנוסף, נטען על ידי המבקש כי הסוגיה העולה במסגרת בקשתו, הינה סוגיה חוקתית, העוסקת בהפליה פסולה בין נאשם צעיר, אשר רק בשל העדר רכיב של נזק קונקרטי, הוחלט להרשיעו בדין, לבין נאשם אחר שביצע עבירה זהה, אולם הספיק לגבש נזק מוחשי. נאשם אחרון זה, ימצא עצמו "נהנה" מיחס מקל של בית המשפט, אשר ימנע מהרשעתו."

(ההדגשה לא במקור)

36. כמו כן, בפסקה 10 לדברי כבוד השופט שוהם, נקבע כדלקמן:

"שנית, לא מצאתי כל פגם בעמדתו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי - קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות,

לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על היתכנותם של אותם תרחישים.

(ההדגשה לא במקור)

37. לסיכום, הבקשה של הנאשמת לביטול ההרשעה נדחית, וזאת בשל כך שלא מתקיים אף אחד משני התנאים המצטברים הנדרשים לביטול ההרשעה. כאמור, די בכך שהנאשמת לא עומדת באחד משני התנאים על מנת לדחות את הבקשה לביטול ההרשעה. במקרה זה, הנאשמת לא עומדת בשניהם, הן התנאי של חומרת העבירות ונסיבות ביצוען והן התנאי של חובת הוכחת קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי.

ה. מתחם העונש ההולם

38. להלן דוגמאות מפסיקתו של בית המשפט העליון למדיניות הנוהגת בעבירות של איומים והטרדה תוך שימוש במתקן בזק:

א. רע"פ 1940/16 **פולק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.3.2016) המבקש הורשע בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, פגיעה בפרטיות והפרת הוראה חוקית. המבקש נהג להכיר נשים בבית קפה ובעת שהיו מחליטות לנתק את הקשר עמו היה מטריד אותן. המבקש הכיר שלוש מתלוננות שונות והטריד כל אחת מהן לאחר שביקשה לנתק את הקשר עמו בכך ששלח לכל אחת הודעות כתובות עם תכנים פוגעניים ומעליבים. למבקש היו מספר הרשעות קודמות בעבירות דומות. בית משפט השלום השית עליו עונש של 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ותשלום פיצויים למתלוננות. בנוסף, הופעלו מאסרים מותנים שהיו תלויים ועומדים כנגדו, כך שסך הכול הושטו עליו 24 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי על העונש נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 1738/15 **שלקר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.3.2015). המבקש הורשע בשתי עבירות של איומים ובעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק. לפי כתב האישום, במועדים שונים במהלך שבוע ימים לערך, איים על גרושתו ואם בנותיו בכך ששלח לה עשרות הודעות טקסט בעלות תוכן מאיים ומטריד. למבקש היה מאסר על תנאי ונשלח לממונה על עבודות שירות לבדיקת התאמתו לביצוע עבודות שירות, אך לא התייצב. בסופו של יום, הושטו עליו 6 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על התנאי חלקו בחופף וחלקו במצטבר כך שסך הכול הושטו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. ערעורו לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט

העליון.

ג. רע"פ 7413/14 דוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.11.2014). המבקש הורשע בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק בכך שבשני מועדים שונים שלח לבת זוגו, לאחר פרידתם, הודעות כתובות בעלות תוכן מטריד, מעליב ומאיים. למבקש היה מאסר על תנאי של שלושה חודשים. בית משפט השלום השית עליו חמישה חודשי מאסר ולאחר הפעלת התנאי, סך הכול הושטו עליו 8 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש התקבל כך שעונש המאסר הסופי שהושת עליו הועמד על חמישה חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

39. הנני קובע שמכלול האירועים שבכתב האישום מהווים אירוע אחד שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לגביהם, וזאת לאור הזיקה המהותית ביניהם: כל האירועים נסובו סביב רגשי הנקם של הנאשמת כלפי המתלוננת 1 וכל מי שקשור אליה והם בן זוגה של אסתר, אמו ורובין. על כן, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם למכלול האירועים שבכתב האישום נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

40. יוצא מכך, שלאור ריבוי האירועים שמופיעים בכתב האישום, מתחם העונש ההולם איננו מתחיל ממאסר מותנה אלא ממאסר ממש שיכול וירוצה בעבודות שירות.

41. לאחר שקבעתי שאין מקום לבטל את ההרשעה של הנאשמת, פשיטא שגם לא מתקיימות נסיבות חריגות שמצדיקות סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם. נסיבותיה האישיות של הנאשמת, שאעמוד עליהן בהמשך, הן רלוונטיות להצבתה של הנאשמת בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא לשם חריגה ממנו.

ו. העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

42. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא את כל הנתונים שלהלן: העדר עבר פלילי; ההודיה בכתב האישום המתוקן, הבעת חרטה, וחסכון בזמן שיפוטי והחסכון לעדים מהעדה במשפט; נכונותה של הנאשמת לשלם פיצויים למתלוננים כחלק מהסדר הטיעון; ההליך הטיפולי שהנאשמת עברה בשירות המבחן.

43. לאור כל האמור לעיל הנני משית על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. עבודות השירות יבוצעו במרכז יום

לקשיש ברחוב דוד רזיאל 30 ברמלה. הנאשמת תועסק חמישה ימים בשבוע, 8 וחצי שעות עבודה יומיות. הממונה על עבודות שירות יודיע לנאשמת על מועד תחילת עבודות השירות, אך לא לפני 20.4.18.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא תבצע עבירה שבה הורשעה.

ג. הנאשמת תשלם פיצוי למתלוננת 1, עדת התביעה מס' 11, בסך של 3,500 ₪. הפיצוי ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.5.2018 והשני עד ליום 1.6.2018. היה והתשלום הראשון לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לתשלום מידי.

ד. הנאשמת תשלם פיצוי למתלונן 2, עד תביעה מס' 3, בסך של 1,500 ₪. הפיצוי ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.5.2018 והשני עד ליום 1.6.2018. היה והתשלום הראשון לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לתשלום מידי.

ה. הנאשמת תשלם פיצוי למתלוננת 3, עדת תביעה מס' 2, בסך של 1,500 ₪. הפיצוי ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.5.2018 והשני עד ליום 1.6.2018. היה והתשלום הראשון לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לתשלום מידי.

ו. הנאשמת תשלם פיצוי למתלונן 4, עד תביעה מס' 4, בסך של 1,500 ₪. הפיצוי ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.5.2018 והשני עד ליום 1.6.2018. היה והתשלום הראשון לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לתשלום מידי.

ז. הנאשמת תשלם קנס בסך של 2,500 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו ושישולם בשני תשלומים. הראשון עד ליום 1.8.2018 והשני עד ליום 1.9.2018. היה והתשלום הראשון לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לתשלום מידי.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו אדר תשע"ח, 13 מרץ 2018, במעמד הצדדים.

עמוד 12

